

Roman Witold Ingarden

Curriculum vitae

DOI: <http://dx.doi.org/10.12775/RF.2020.003>

Roman Witold (dwojga imion) Ingarden urodził się dnia 5 lutego 1893 roku w Krakowie, z ojca Romana inżyniera i matki Witosławy z Radwańskich. Po ukończeniu czteroklasowej szkoły powszechnej i ośmioletniego gimnazjum klasycznego, zakończonego egzaminem dojrzałości w roku 1911, odbył studia uniwersyteckie na Wydziale Filozoficznym w uniwersytetach a) we Lwowie, b) w Getyndze, c) we Wiedniu i d) we Fryburgu Badeńskim, studiując filozofię jako przedmiot główny i matematykę i fizykę jako przedmioty poboczne. Na podstawie tych studiów i rozprawy doktorskiej pt. „Intuition und Intellekt bei Henri Bergson” uzyskał stopień doktora filozofii na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu we Fryburgu Badeńskim w styczniu roku 1918. We wrześniu roku 1918 rozpoczął pracę nauczycielską w gimnazjum ogólnokształcącym jako nauczyciel matematyki, propedeutyki filozofii, a także języka niemieckiego. A mianowicie a) w roku szkolnym 1918/19 w Lublinie w ośmioklasowej „Szkole Lubelskiej”, b) w latach 1919/20 i 1920/21 w Warszawie w Gimnazjum Wojciecha Górskiego, c) w latach 1921/22 do 1924/25 w Państwowym Gimnazjum w Toruniu, d) w latach 1925/26 do 1926/27 w I Państwowym Gimnazjum we Lwowie, e) w roku 1927/28 miał urlop płatny celem odbycia studiów naukowych za granicą (w Niemczech i we Francji), f) w latach 1928/20 – do grudnia roku 1922 w II Państwowym Gimnazjum we Lwowie.

W czerwcu roku 1924 habilitował się jako docent filozofii na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, a od jesieni roku 1925 rozpoczął wykłady w charakterze docenta na tymże Uniwersytecie, pełniąc równocześnie funkcję nauczyciela gimnazjalnego. W grudniu roku 1933 zamianowany został przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej profesorem nadzwyczajnym filozofii na Wydziale

Humanistycznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie tudzież Kierownikiem Seminarium Filozoficznego (II Oddział). W styczniu roku 1938 Uniwersytet Jana Kazimierza wysłał do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie wniosek o mianowanie go profesorem zwyczajnym. Funkcję profesora pełni do chwili obecnej.

W roku 1925 został wybrany członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. W roku 1929 został mianowany członkiem przybranym, a na wiosnę roku 1939 członkiem czynnym Towarzystwa Naukowego we Lwowie. W roku 1935 został mianowany członkiem Cercle Philosophique de Prague. Z wiosną roku 1939 został mianowany współpracownikiem Komisji Historii Filozofii w Polsce Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. Od roku 1937 jest członkiem Stałego Międzynarodowego Komitetu Międzynarodowych Kongresów Estetyki i Ogólnej Teorii Sztuki, a od roku 1938 członkiem Ogólnego Komitetu Zjazdów Filozoficznych w Pradze.

Brał udział czynny, wygłaszając referaty, w następujących zjazdach i kongresach naukowych: 1) w roku 1923 w I Polskim Zjeździe Filozoficznym we Lwowie, 2) w roku 1934 w VIII Międzynarodowym Kongresie Filozoficznym w Pradze, 3) w roku 1935 w Zjeździe Naukowym im. Ignacego Krasickiego we Lwowie, 4) w roku 1936 w III Polskim Zjeździe Filozoficznym w Krakowie, 5) w roku 1937 w IX Międzynarodowym Kongresie Filozoficznym w Paryżu, 6) w roku 1937 w II Międzynarodowym Kongresie Estetyki i Ogólnej Teorii Sztuki w Paryżu. Prócz tego wygłosił ogółem około 40 odczytów naukowych w następujących towarzystwach naukowych: 1) w Towarzystwie Filozoficznym w Krakowie, 2) w Towarzystwie Psychologicznym w Warszawie, 3) w Polskim Towarzystwie Filozoficznym we Lwowie, 4) w Towarzystwie Filozoficznym w Poznaniu, 5) w Towarzystwie Przyjaciół Nauk w Poznaniu, 6) w Towarzystwie Naukowym w Toruniu, 7) w Polskiej Akademii Literatury w Warszawie, wreszcie 8) w Związku Zawodowym Literatów Polskich we Lwowie, w Warszawie i w Poznaniu. Od roku 1915 do 1939 zgłosił drukiem ogółem ponad 80 prac naukowych w językach: polskim, niemieckim i francuskim. Od roku 1935 jest współredaktorem czasopisma *Studia Philosophica* wydawanego przez Polskie Towarzystwo Filozoficzne we Lwowie.

Od roku 1919 jest żonaty z dr Marią Pol, z którą ma trzech synów. Z powodu wady serca nabytej wskutek choroby w roku 1909 w żadnej armii nie służył.

We Lwowie 22 grudnia 1939 roku

prof. dr Roman Ingarden